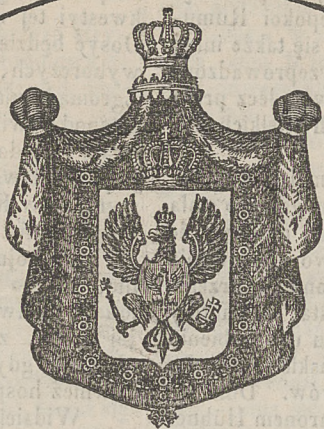

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmuje się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu

Telegraficzne wiadomości.

Londyn 1. Września, z rana. — Królowa Wiktoria przybyła wczoraj w dobrym zdrowiu do Osborne.

Dzisiejsza Daily News twierdzi, że rząd angielski nie ma żadnych wiadomości o wypadkach dyplomatycznych w Chinach.

Turyń, 29. Sierpnia. — Z Liworno donoszą pod dn. 28. b. m., że do tamecznego portu wolny dowóz otworzono płodów nadchodzących z Korsyki, Francji i Malty.

Dzisiejszy Patriotą zaręcza, iż Italia del popolo przestanie na koniec wychodzić. Pan Bensi, który jako komisarz zasiadał w komisji Księstw Nadunajskich, tu powrócił.

Berlin, 2. Września. — Najj. Pan raczył nadać leśniczemu Brauner w Choszczu (Landsbergu nad Wartą), byłemu majorowi v. Gladisz w Bonn i dyrektorowi gimnazjalnemu Dr. Bauterwekowi w Elberfeldzie order orla czerwonego 4. klasy; a zamianować radcę wojskowej intendatury w korpusie gwardii Rittersa tajnym radcą wojennym i radcą 3. klasy w ministerstwie wojny.

Berlin, 1. Września. — J. kr. w. książę pruski był dziś przed południem obecnym na ćwiczeniach wojskowych pod Kreuzbergiem, a następnie słuchał referatu rzecz. tajn. radcy Illaira. O god. 2. pracował J. kr. w. z prezesem ministerstwa, a później słuchał referatu ministra spraw wewnętrznych.

Ministerstwo stanu odbyło dziś przed południem o godzinie 11tej posiedzenie.

Najświeższe wiadomości. Cesarz Napoleon udaje się na wypoczynek do Biarritz. Wachano się z początku w Paryżu, czyli cesarz może zwiedzić te kąpiele z powodu panującej tam epidemii. Czyli ta wiadomość jest uzasadnioną, w tej chwili trudno powiedzieć, bo nie podano, czyli epidemia ustąpiła i jakiego była rodzaju? Dosyć na tem, cesarz i cesarzowa dziś odjeżdżają do Biarritz. — Sprzymierze angielsko-francuskie okurzone dymem w porcie cherbourgskim, nie ma być przypieczone pierścieniami, ale działami, które sobie wzajemnie panujący ofiarują. Królowa angielska rozkazała cesarzowi przesłać działo polowe szczególniejszej konstrukcji, a cesarz Francuzów przesłać jej wzajem działo dwunastofuntowe swojego wynalazku. Wiadomo bowiem że ze szczególniejszym zamiłowaniem poświęca się sztuce puszkarskiej. Działo to nosić będzie miano „Sprzymierze”. Przysiąc należy, że to są dziwne rękojmie wzajemnej serdeczności.

Skoro korespondentom pisującym do dzienników braknie wiadomości, natenczas donoszą o sprawie neapolitańskiej, iż ta w krótkce zostanie załatwioną, albo że nie tak rychło będzie rostrzygnięta. Podobne stereotypowe wiadomości obejmują korespondencye o zawarciu konkordatu między Rzymem a dwoma państwami południowymi Niemiec. Co się tyczy pierwszej wiadomości, żarty teraz na prawdę się zakończą, bo jak Nord powiada, uleczono neapolitańską zwadę w Cherbourgu, a Anglia zamianowała już posła do Neapolu.

Ważniejszą rzeczą aniżeli podróż do Biarritz i pojednanie się z Neapolem jest założenie francuskiej stacyi morskiej na oceanie indyjskim. Znajduje się ona na wyspie Bourbon i szczególniejszym zdarzeniem nosi miano Reunion, jakim ją ochrzczono za czasów rewolucji. Później nosiła Napoleon i na koniec dawne historyczne nazwisko jej przywrócono. Leży ona na wschód od Afryki, została odkryta przez Portugalczyków w r. 1502 i nazwaną przez nich Maskarenhas, ma 112 mil kwadratowych i liczy 100,000 mieszkańców, z których połowa należy do rasy murzyńskiej. Francja posiadała ją w roku 1642, w r. 1811 opanowali ją Anglicy, a w r. 1815 znów ją oddali. Gdyby ją Anglicy byli dłużej posiadali, obróciliby ją pewno na silną stacyę morską, bo jej położenie nader jest ważnem w stosunkach do Afryki wschodniej, Persyi, Indyi i Chin. Napoleon III. naprawia to co zaniedbali jego poprzednicy. Zaprowadzenie stacyi morskiej na tej wyspie wymaga wielkich kosztów, bo wyspa Bourbon nie ma nawet dostatecznego portu dla okrętów handlowych. Biegłość jakiej nabyli teraz Francuzi w zakładaniu portów rychło przezwycięży tu wszystkie trudności, a ważność tego stanowiska podniesiona wypadkami na wodach chińskich, w krajach indyjskich i na morzu Spokojnem, nakazuje nieszczerdnie żadnych kosztów, które sowiec przyszłość wynagrodzi.

Królestwo Polskie.

Wilno, 21. Sierpnia. — Przygotowania na przyjazd cesarski ciągle trwają, już teraz mamy pewniejszą wiadomość, że Najj. Pan na prośbę szlachty wileńskiej odpowiedział: że bal przyjmuje od zacnej szlachty i sam im go da. Szlachta z całej gubernii przygotowuje się na przyjęcie wspaniałe monarchy.

Szlachta gubernii mińskiej zrobiła także przygotowania na przyjęcie cesarza, ale Najj. Pan przejeżdżać będzie tylko przez Mińsk, i krótko zabawi. Będzie na polowaniu u swego brata Wielkiego księcia Mikołaja w jego majątku Borysowszczyźnie, którą ten kupił od księcia ordynata Kleckiego Leona Radziwiłła.

Prace komitetów wileńskiego, kowieńskiego i grodzieńskiego w kwestyi włościańskiej kończą się 1. Września. Cesarz ma być u nas w tym czasie, ma dziękować za to szlachcie i prace ich zatwierdzić.

Przybyła do nas z Petersburga wiadomość, że majątki skonfiskowane, które na skarb przeszły mają być po nowem urządzeniu sprzedawane na rozpiętę na lat 80, pierwszeństwo ma być zostawione uprzednim właścicielom, to jest tym, którym je skonfiskowano. Nowy to dowód łaski monarszej, bo rozpięta na lat 80 rozłożona, wielu dawnym właścicielom da możność wrócenia do rodzinnych siedzib swoich.

O zaburzeniach chłopskich nigdzie nie nie słyhać, chłopi cierpliwie oczekują na dobrodziejstwa zapowiedziane. Wrażenie było wielkie, po wydanym świeżo ukazie, że w dobrach państwa chłopi zostali przypuszczeni do praw właścicieli, bo mogą sami kupować i sprzedawać swe własności i sami tranżakey zawierać.

Wojska idą ciągle ku Warszawie na rewia. U nas mówią, że książę Napoleon będzie w Warszawie.

A. E. Odynieć ukończył druk poematu dramatycznego „Barbary Radziwiłłówny”. Pokup wielki tego utworu znakomitego jest pewny.

Francya.

Paryż, 28. Sierpnia. — Kwestya o przywrócenie stosunków dyplomatycznych z Neapolem podaje sposobność do rozmaitych kombinacji, które są bez znaczenia, bo król Ferdynand nie myśli żadnych uczynić kroków, jakich po nim wymagają. Bardziej, niż Francya, liczy na to Anglia, która czuje się być obrażoną z powodu kwestyi „Cagliari”. Czekają na piśmienne oświadczenie króla neapolitańskiego, że życzy sobie zawiązać stosunki dyplomatyczne, i na tem zaprzestali, lecz czy król neapolitański to uczyni, to jest pytanie.

Paryż, 29. Sierpnia. — Dziś dopiero umieszcza Monitor mowę hr. Persigny mianą przy zagajeniu posiedzenia rady jeneralnej departamentu Loary, nie przytaczając doń ani słowa wstępu.

— Wczoraj odbyła się narada ministrów pod prezydencją cesarza.

— La Presse umieszcza dziś także mowę hr. Persignego i żałuje, że p. Persigny, uchodzący za męża liberalnego, mógł się o prasie tak niekorzystnie wyrazić, i że tem bardziej zadziwia, iż obecne prawo prasowe, które nawet przyjaciele rządu, tymczasowem, prowizoryjnym nazywają, tak gorąco chwali, i nadaje mu charakter stały, niezmienny.

— Dowiadujemy się, że ani Anglia ani Francya nie rzekły się wcale reprezentanta ciągłego w Pekinie, owszem wydały stosowne w tej mierze rozporządzenie do swych agentów, którzy mają przytem stanowczo obstawać. Cesarz i cesarzowa wyjeżdżają pojutrze do Biarritz, gdzie stan zdrowia wedle odebranych wiadomości się poprawił, a w środku Września dopiero ma się cesarz udać do obozu pod Chalons.

— Sultan, wedle odebranych wiadomości, oddał w Konstantynopolu od rady rządowej wszystkich krewnych, zamierzając tym sposobem zaprowadzić oszczędność w systemie finansowym. Pan Thouvenel i sir Henry Bulwer, mocno wspierają sultana w tym zamiarze.

— Według Independance odbyło się w d. 23 b. m. w ministeryum spraw zagranicznych zapowiedziane zgromadzenie celem uchwalenia wniosku wynagrodzenia p. Morse wynalazcy zastosowania elektryczności do depesz telegraficznych. Zawotowana suma wynosi 400,000 fr., z której sama Francya wzięła na siebie 235,000 fr. Ojciec s. dał 5000 fr., a Sardynia 15,000 fr. itd. Anglia nie była na tej konferencji reprezentowaną, mówią nawet, że żadnego nie weźmie udziału w słusznem wynagrodzeniu cudownego odkrycia, które jednak Anglii takie korzyści przynosi. Słychać, że p. Babinet wyjeżdża wkrótce do Petersburga. Rząd rosyjski ma mieć zamiar w skutku pomyslnego rezultatu przeciągnięcia drutu elektrycznego pomiędzy Anglią i Newfoundland, niezwłocznie według planu znakomitego tego uczonego, zaprowadzić elektryczne połączenie przez cieśninę Bering z Ameryką.

(Kor. Cz.) Monitor i Constitutionnel dały niejakię objaśnienie o rodzaju ugody, jaka została zawartą w przedmiocie Moldo-Wołoszczyzny. Co organa te niepowiedziały, dopełniają powoli ustne podania. Można już uważać ugodę rumuńską jako znaną w głównych jej zarysach. Ugoda nie stanowi wcale, jak to twierdzono a czemu zaprzeczyłem, aby Rumunie mieli tylko wybierać kandydatów do gospodarstwa, z których Porta miała jednego nazywać. Rumunie będą sami wybierać gospodarów, a Porta będzie ich tylko

potwierdzać. Wybory jednak nie będą się odbywać jak doniosłem. Naród będzie wybierać deputowanych, a izby będą wybierać gospodarów. Na wyborców, na deputowanych i na gospodarów, oznaczone zostały różne censusa. Aby być gospodarzem, trzeba mieć wysoki przychód i trzeba było już być deputowanym. Warunku tego, który zgadza się z jej dawną polityką, domagała się Rosya. Francya, Anglia i Sardynia nie chciały go, ale pod większością uległy. Punkt ten najmniej interesuje a najwięcej niepokoi Rumunów należących do partii narodowej. Rumunie narodowi lękają się także innej decyzji konferencji, według której nowe wybory nie będą przeprowadzone przez istniejące władze, należące mniej więcej do partii narodowej, lecz przez kaimakamów, tj. przez rady ministrów, archimandrytów i innych wielkich dygnitarzy, wdrożonych w intrygi pretendenckie.

Konferencje rumuńskie trwały przez trzy miesiące. Jakem już doniósł, rola Francji była na nich bardzo trudna, ale od zjazdu cherbourgskiego stała się lżejszą. Dnia 14. b. m. hr. Walewski przybył na posiedzenie mówiąc, że lord Cowley nań nie przybędzie i że dał mu pełnomocnictwo głosowania w jego imieniu. Sprawili to zdziwienie na ambasadorach, starano się przeniknąć przyczynę tego i dowiedziano się, że lord Cowley pozostał w Cantilly dla tego, że przybył do niego lord Clarendon. Dzięki lepszemu usposobieniu Anglii, hr. Walewski mógł powiększyć atrybucje izb rumuńskich, dać im prawo kontrolowania budżetów, a nawet zaskarżenia gospodarów. Dnia 16. sprawa dunajska dała powód do żywych rozmów między baronem Hübner i lordem Cowley. Dnia 19., kiedy podpisywano ugodę, różnica opinii pokazała się między lordem Cowley a hrabią Kisielewem. Dla zakrycia różnicy polityki Anglii okazanej na kongresie paryskim i konferencji względem Rumunii, lord Cowley domagał się nieogłoszenia protokołu konferencji, hr. Kisielew żądał przeciwnie, aby protokół był ogłoszony, a to w chęci pokazania Rumunom, że Rosya chciała ich jednoci. Rumunie wiedzą jednak dobrze, jak stały rzeczy; wiedzą, że Rosya nie chciała zupełnej, tj. dynastycznej jednoci i że ona przeprowadziła wysoki census naznaczony dla gospodarów. Rumunie zawdzięczają najwięcej Francji, za jej dobre i narodowe intencje.

Monitor i Constitutionnel mówią, że uгода rumuńska zaprowadziła równość praw, równość tj. stosunkowość podatków, przypuszczalność wszystkich do urzędów, że obmyśliło także środki na zniesienie pańszczyzny, że uorganizowała Rumunię na zasadach nowożytnych, czyli inaczej na zasadach roku 89. Zasady te są jedynie skuteczne w narodach, w których panuje jeżeli już nie *de jure*, to *de facto* feudalność. Tylko te zasady są w stanie narody ożywić, odświeżyć i podnieść. Dandyzm angielski i irlandyzm, marzony przez niektórych, nie ożywiłyby narodów kontynentalnych, lecz utwierdziłyby co istniejące.

Przez ostatni miesiąc konferencji protokół trzymał p. Faugères w zastępstwie p. Benedetti, który odjechał do wód w Cotterets. Zapewniają, że pan Benedetti jest zdolniejszym od pana Faugères. Przyczyna więc usunięcia pana Benedetti pozostaje niewiadomą.

Fuad basza podarował hr. Walewskiemu naszyjnik wartości 240,000 fr. Hrabina miała go na sobie na obiedzie dnia 15. t. m. Turcyja i inne państwo nie mają być niekontente z rodzaju, w jakim została zakończona sprawa rumuńska. Jest to ich sekret. Przyszłość od samych Rumunów zależy. Z czasem mogą otrzymać jednoci zupełną z dynastją obcą, jak Grecya, Belgia i Szwecya, albo jeżeli znajdą jakie wielkie okoliczności, mogą wyrobić w sobie dynastją bohaterską. Dynastja bohaterska nie jest zawsze złą, ale potrzebuje bohatera. Bohater zaś nie tworzy się przez intrygę. Sądzą, że prędzej czy później zajdzie konflikt między izbami rumuńskimi a gospodarami i że mocarstwa będą musiały wmięszać się w sprawy rumuńskie.

Donosząc o ukończeniu prac konferencji. Monitor oświadcza, że skończyła się robota kongresu paryskiego. System amfiteoński jednakże nie ustał. Co się więc będzie robić dalej? Ambasada rosyjska zapowiada od dawna plan, który ma odrobić rok 1847, ale inna ambasada ma zapowiadać odrobinie roku 1815.

Hr. Kisielew wyjechał wczoraj do Belgii, zostawiając w zastępstwie pana Bałabina. Ten ostatni dyplomata nie opuści Paryża aż po powrocie hrabiego Kisielewa.

Zapewniają, że marszałek Pélissier żeni się istotnie i to z 24-letnią osobą, Hiszpanką a nie Angielką. panną Panięga, siostrzenicą hr. Montijo.

Cesarstwo nie udadzą się do Biarritz aż za tydzień. Cesarz ma zabawić w tem mieście dni dziewięć, a potem udać się do obozu. Wczoraj odbyła się w St. Cloud rada ministrów, na której był obecnym ks. Napoleon. Książę Napoleon przyjął dymisję marszałka Randon, ale nie cesarz.

O sprawie przymierzy europejskich, rzeczy najgłośniejszej nie już nie powiem, bo panuje najzupełniejsza mieszanka opinii i podań. Ma panować na dworach najzupełniejsza nieufność; ma nie być dwóch dworów, które mogłyby na siebie rachować.

Podano mylnie w Czasie, że ziemia, na której Niemcewicz wystawił Ursynów, była mu podarowana przez rodzinę Potockich. Rodzina ta dała ziemię, o której mowa, Komorowskiemu, w zapłacie 2000 dukatów pożyczonych przez niego pieniędzy. Niemcewicz nabył ziemię od Komorowskiego.

Za przykładem drogi saint-germainskiej i na żądanie ministra prac publicznych, kolej żelazna sztrasburska robi próby i to *en grand*, sygnałów automatycznych pana Baranowskiego.

Anglia.

Londyn, 29. Sierpnia. — Dzisiejszy Observer pisze: Mówiono z razu, że królowa z powrotem swym z Niemiec wyładuje w Gravesend, lecz władze miejscowe otrzymały list w imieniu królowej pisany, że królowa nie może, jak sobie z początku zamierzała, zaszczyścić miasta swoją obecnością.

— Times ocenia w artykule poświęconym Księstwu Naddunajskiem w następujących wyrazach nową konstytucję, jaką konferencje paryskie nadały Multanom i Wołoszczyźnie i zastanawia się nad rolą odegraną przez dyplomację w ciągu układów mających stanowić o losie tych prowincji:

»Przedwcześnie jest jeszcze, mówi ten dziennik, powtórzyć wszystkie podane w Constitutionnelu o nową konstytucję prowincji Naddunajskich, wydawać stanowcze zdanie o konstytucji, którą mamy za ledwo w zarysie, lecz bierze nas ochota zapytać jaka rola przypada Turcyi w całym tym skom-

plikowanym mechanizmie. Odkąd rozstaliśmy się z rzeczywistą myślą, zachować coś więcej Turcyi jak nazwę wpływu na Księstwa, nie warto było narażać się na poróżnienie z Francją zapobiegając w sposób taki lub owaki ich połączeniu z Turcyą, na to tylko, aby odmienną drogą do tego samego celu zdążyć.

Niepodobna nam wyobrazić sobie konstytucję więcej popularną i mniej bezpośredniego wpływu zostawiającą Turcyi. Z drugiej strony nie można było kwestyi tej ułożyć w sposób otwierający obszerniejsze pole obcym intrygom. Dosyć będzie dla Rosji pozyskać znaną swą sztuką większość obu zgromadzeń wyborczych, aby pochwycić wodze rządu w swe ręce w obu prowincjach. Zgromadzenia tworzyć będą ministrów, a ministrowie sprawować będą rząd. Gospodarowie są po prostu królami konstytucyjnymi. Nadajcie władzę Australii i osadom północno-amerykańskim wybierania sobie rządzców i obdarzcie je prawodawstwem związkowym, a będą mieć rząd niemal taki, jaki nowa konstytucya w Księstwach ustanawia, rząd, w którym ani jeden głos nie pozostanie dla państwa zwierzchniczego.

Nie pojmujemy jasno, dla czego odmówiono Księstwom owego zjednoczenia, jakiego pragnęły według własnego oświadczenia się, i dla czego podzielono je na dwa państwa pod jedną konstytucją, która, jeżeli dobrze rozumiemy jej ducha, zjednoczenie oddaje im w ręce jeżeli go życzyć sobie będą. W razie gdy zgromadzenia wyborcze sprzyjać będą unii, sprzyjać jej będą również gospodarowie i rada związkowa.

Widzieliśmy niedawno w Kanadzie jak dwie prowincje wbrew swęj woli połączone, mogą prowadzić dalej pomimo unii, system rządu i prawodawstwa, całkiem odrębnego. Zachodzi pytanie czy dwie prowincje pragnące połączyć się nie potrafią dopiąć unii na przekór mechanizmowi wymyślonemu dla przeszkodzenia tejże.

Dyplomacya smutną odegrała rolę w tej sprawie. Uważała ona te prowincje za tak ważne dla Turcyi, że raczej wolała wydać wojnę niż zezwolić, aby prowizorycznie od niej były odłączone, następnie oddała ona rozsądzeniu ludów samych prowincji, orzeczenie co właściwie stanowi kwestję ich przyszłego połączenia z Turcyą; dalej nieprzyjęła decyzji ludów, chcąc aby Księstwa pozostały zawisłe od Turcyi, obecnie zakończyła swe dzieło nadając im konstytucję, która niweczy ich zależność od Turcyi tak stanowczo, jak gdyby poprzednio w jedno były połączone królestwo; a dla spełnienia tego czynu utrzymywała obydwie prowincje w stanie nieładu i chorobliwej agitacji przez pół-trzecia roku, który to peryod za krótki się zapewne wydaje wielkim dyplomatom?«

(Kor. Cz.) Nie ma dotąd żadnych dokładniejszych szczegółów o bombardowaniu Dżeddy, prócz znanego telegramu z Aleksandrii. Wiele dzienników ociąga się w swym sądzie o tym wypadku do dalszych wiadomości; z dat tylko poprzedzających wnoszą, że zdarzenie to przypisać należy skrzyżowaniu się rozkazów udzielonych kapitanowi Pullen przez rząd w chwili otrzymania wiadomości o rzezi i przyjęciu załatwienia tej sprawy przez rząd sultana. Zdaje się więc, że kapitan »Cyklopa« otrzymał rozkazy, które nie zostały na czas odwołane. Krok ten na pozór samowolny, powszechnie jest potępiany przez opinię publiczną i jeżeli nie będzie powodem do jakich zawikłań politycznych, będzie zapewne przedmiotem nowych ataków na gabinet przy zebraniu się parlamentu. Dzienniki francuskie zdają się mówić z urazą o działaniu Anglii w wspólnej sprawie, bez udziału jej sprzymierzeńca. Między innymi tłumaczeniami powodów do rozkazu danego kapitanowi Pullen, mówią także, że rząd turecki po rzezi w Dżeddach, głównie usiłował złagodzić gniew Francji, a niedosć okazał względu na Anglię. Najlepsze chęci »chorego człowieka« obracają się przeciw niemu, jak to się zwykle dzieje z każdym, kto raz wstąpił na drogę nieszczęść i upadku.

Macie już niewątpliwie wiadomość, przybyła do Paryża przez Petersburg, o przyjęciu przez Chiny warunków państw sprzymierzonych. Wszystko co żądano, przyjęte zostało. Zapewniona tolerancja religii chrześcijańskiej w Chinach, mocno tu zapewne ucieszyła, ale i niemniej otwarcie wszystkich portów niebieskiego państwa. Teraz kiedy Indye mają być wkrótce uspokojone i obdarzone dobrodziejstwami oświaty i przemysłu, będą znów mogły spokojnie uprawiać mak na rzecz opiekunów swoich. Miła jest dla serc Anglików ta wiadomość i Chincezy w tem udział mieć będą mogli prze otwarcie swych portów dla postępu i dla... opinii.

Pierwsza ważna wiadomość przybyła telegrafem atlantyckim donosi, że przy starciu się statków »Europa« i »Arabia«, nikt nie doznał przygody i że oba statki znajdują się w bezpiecznym miejscu. Ta wiadomość uspokoiła tu wiele osób, zważywszy znaczną liczbę podróżnych, którzy się na obu statkach znajdowali.

Generał Vivian, który dowodził podczas wojny kryskiej tureckim kontyngensem i korpusami cudzoziemców w służbie angielskiej, mianowany został członkiem rady indyjskiej.

Z świeżo wydanego raportu komisji w sprawie zakładów dla obłąkanych, okazuje się, że w stolicy znajduje się 23, na prowincyi 77 domów dla obłąkanych. Prócz tego wiele lekarzy lub doktorami nazywających się, upoważnieni są do utrzymywania jednego lub kilku pacjentów. Z 7433 tylko 252 zamkniętych było na mocy urzędowych komisji, reszta za podpisem dwóch, niekoniecznie nawet lekarzy, lecz często aptekarzy, lub osób trudniących się leczeniem, ale nie posiadających ani nauk ani dyplomów żadnych. Niesłychane ztąd wykryły się nadużycia. Świeży wypadek w jednym z tych domów (private lunatic Asylum) wykazał najohydniejsze obchodzenie się właściciela Dr Metcalfe z osobą powierzoną jego staraniom przez męża, która nakoniec uszedłszy, uznana została za zdrową przez postanowioną komisję. Prawdziwie obłąkanych jest w Anglii nadzwyczajna ilość w stosunku do ludności, najwięcej w skutek gwałtownego pijaństwa.

Wiadomości z różnych części Anglii o zbiorach zboża, są zupełnie zadowalniające. Nie są one jednak jeszcze całkiem ukończone i jest obawa, że deszcz który od parę dni pada, spóźnionym żniwom mocno zaszkodzi.

Z Orkney Islands o nadzwyczajnym połowie wielorybów, w jednym bo-wiem dniu złowiono 220, niektóre znacznej wielkości.

Mówiłem przed kilku dniami o olbrzymiej jej sile czynnej. Załączam dziś wykaz urzędowy okrętów, fregat, korwet i większych wojennych parowców, które rozrzucone po całym świecie, w tej chwili czynną służbę pełnią. Wię-

ksza część z tych, są parowce śrubowe, a w warsztatach (docks) wiele dawnych żaglowych okrętów przerabia się obecnie na śrubowe. W spis ten nie wale statki, ani łodzie kanonierskie i baterie pływające.

A. W stacyach domowych: Portsmouth 12, z tych »Royal Albert« był w Cherbourg; Duvonport 11, z tych »Renown« był w Cherbourg, Woolwich 7, Sheerness 7, Chatham 3, Greenock 1, Quenstown 1, Pembroke 1, straż wybrzeża 11, razem 54.

B. Wstacyach obcych: Malta 2, Śródziemne morze 21, wybrzeże afrykańskie 22, Indyje zachodnie 6, Ameryka północna 6, Ameryka południowa 5; południowo-wschodnie wybrzeże Ameryki 5, przylądek Dobrej Nadziei 3, morze Spokojne 9, Australia 3, wschodnie Indyje i Chiny 39, Ascension 1, Jamaika 1, Rio Janeiro 1, Calao 1, Valpareiso 1. Razem 126.

C. W służbie szczególniej (particulare service), tak jak »Agamemnon«, »Cyklops«, »Maegera«, »Urgent« i t. p. 21. Razem czynnych 201.

Dublin Freeman opowiada kłopot jakiego w Cherbourg nabawiło pewnego Irlandczyka Gentlemana imię jego chrzestne Benard. Pan Mac Cabe jest jednym z Own correspondent dziennika Morning Post i w tym charakterze udał się do Cherbourg w towarzystwie drugiego korespondenta tego organu wielkiego londyńskiego świata. M. Mac Cabe jest osobiście znany cesarzowi Napoleonowi i spodziewał się wszelkich ułatwień ze strony władz francuskich w zwiedzaniu tego co opisywać przyjechał. Przez kilka godzin na mocy należycie wizowanego pasportu miejscowej wolności, kiedy trafem pasport tego dostał się w ręce maira jakiejś małej gminy. Widok słowa Bernard przed hieroglifem Mac Cabe przedstawił mu natychmiast wizę krzyża legii honorowej i bez namysłu aresztował biednego Gentlemana. Komisarz przed którym był stawiony oświadczył, że to widocznie omyłka, albowiem nazwisko uwiezionego nie jest Bernhard ale Mac Cabe, nazwisko wyraźnie angielskie, którego nikt rozumieć nie może. Uznał on jednak pasport p. Mac Cabe za nie właściwy z powodu, że brakowało jakiejś drugiej pieczęci i zatrzymał go pod strażą, gdzie p. Mac Cabe przesiedział czas uroczystości i co widział opisał.

Portugalia.

Depesza telegraficzna z Lizbony donosi że posiedzenia kortezów portugalskich odroczone zostały dekretem królewskim z d. 16. b. m. do 11. Października.

W Lizbonie panowała silna agitacja z powodu wydarzenia mało ważnego samego przez się, które jednak spowodowało zmianę gubernatora cywilnego stolicy. Lazaryści francuscy udali się do Lizbony w towarzystwie kilku również francuskich sióstr miłosierdzia, aby stanąć na czele zakonów swjej reguły istniejących w Portugalii. Przybycie ich obudziło niejakię podejrzliwość w narodzie, a mieszczaństwo lizbońskie lekając się, jak się wyrażało napływem ultramontanizmu, podało adres do króla z prośbą aby niedozwalał iżby najwyższe kierownictwo zakonu sióstr miłosierdzia zakładów lazarystowskich przeszło z rąk krajowców w ręce cudzoziemców. Petycja podpisana była w biurze redakcyi dziennika O Portugues i nie całkiem w dniach 8m u zebrało się więcej niż 6000 podpisów kupców, właścicieli i kramarzów. Za otwarte popieranie lazarystów francuskich oddalony został jak mówią, gubernator stolicy hr. Sobrada. W chwili odejścia poczty pozabierano również podpisy do adresu miejskiego w duchu wprost przeciwnym, pomiędzy którymi znajdowało się nazwisko księżnej Bragançy wdowy po cesarzu don Pedrze IV. dam z najwyższych rodzin portugalskich.

Kronika miejscowa.

Kościan, 30. Sierpnia. — W naszej okolicy ziemniaki roją dobre zbiory, acz po niektórych miejscach ucierpiały od deszczów. Wielu gospodarzy obrzyna łącinę, aby mieć z nich paszę na zimę. Spodziewano się, że żyto pójdzie niezmiernie w górę, gdy jednak nadzieja zawiodła, przeto gospodarze dowożą na targi żyto, za które płacono na ostatnim targu za szefel 1 $\frac{1}{2}$ —1 $\frac{1}{4}$, za pszenicę 3, za owiec 1 $\frac{1}{2}$ tal. Ziemniaków 12 sgr. za szefel. — Spędzają tu od niejakiego czasu wielkie stada gęsi z prowincyi, które pędzą do Głogowa, a z tamąd rozwożą kolejami żelaznymi w różne strony. Płacą za gęś od 17—22 $\frac{1}{2}$ sgr. Po niektórych miejscach narzekają na grasującą chorobę między bydłem i świnią, a szczególniej około Wielichowa. Podobno uznano urzędownie tę chorobę za zgorzelinę śledziony. Świnie, a szczególniej prosięta nie płacą, ceny bydła bardzo niskie.

Lwów, 31. Sierpnia. — Radzca szkół Dr. Brettner przybył tu z Poznania i zwiedził szkołę katolicką, w której zabawił przez 4 godz.; sam egzaminował i oświadczył nauczycielom swe zadowolenie. Ztąd wyjechał w sobotę do Grodziska celem zwiedzenia tamecznej szkoły. Onegdaj obejrzał radzca rej. i lekarski Dr. Arnold z Poznania z tamiecznym aptekarzem Jonasem tutejszą nowo założoną aptekę i laboratorium. Uznano ją za dobrze urządzoną. — W d. 25. b. m. uczul gospodarz Łuczak w Pakosławiu wielkie boleści w żołądku, a w kilka godzin dostawszy konwulsyi umarł. Pokazało się, że między grzybami, które jadł, były niektóre zawierające truciznę.

(Nadesłano.)

Z pod Pleszewa, w dzień św. Augustyna. — W »Pamiętniku Religijno-moralnym« rok 15ty Nr. 4ty, 6ty i 7my piśmie miesięcznym w Warszawie wychodzącem 1856, jest umieszczona »kronika probostwa w Żerkowie od roku 1600 opisana p. ks. Maksymiliana Łukaszewicza« po której przeczytaniu, niechaj mi wolno będzie moją zwrócić uwagę, czyli objawić moje zdanie.

Autor powyższego tak gorliwie wypracowanego przedmiotu, okazał istotnie gruntowną dziejów narodowych znajomość, z trafem oraz zastosowaniem swoich własnych, a rzecz samą nader zgłębiających uwag, stylem mowy ozdobnym, a nawet kwiecistym, jako też zdrową krytyką historyczną — krótko powiedziawszy: Ładnie się to, że aż miło czyta. A punkt ostatni: »Po śmierci matki objął dobra żerkowskie etc. Stanisław hr. Mycielski, i na nim zakończył rzecz o kollatorach i dziedziach Żerkowa« (i już ani słowa więcej!).

Co do pisowni, jedynie się tylko natrafia uchybienie, vid. Nr. 7. pag. 19, »iżby po śmierci każdy ją deptał, zamiast »po niej, czyli po grobie jej«, takowe bowiem wyrażenie się w tym względzie, użytym być nie może, gdyż mówi się tylko zwykle deptać miechy, kapustę, wino lub glinę i t. p. Lubo zaś tak mało znacząca gramatyczna omyłka, rzeczy samęj ani zmienia ani kazi, to przecież między deptać kogo, a deptać po kim, wielka zachodzi różnica.

Ale to się też tak tylko, że tak powiem, mimowolnie autorowi wśliznęło, co zaś po tyle ozdobnem a treściwem wyrażeniu się w tej obszerniej, a wielce zajmującej kronice, jest właśnie to samo, co jedna tylko w szklance wody kropelka.

Życzęcyby nam sobie istotnie należało aby szanowny autor dziełko to, tak ważne i zajmujące, a zwłaszcza naszą część ziemi w szczególności obchodzące, albo oddzielnie dał do druku, ile że się już z tem życzeniem nasz »Przegląd Poznański« w poszycie 3cim za r. b. pag. 344, tak zaszczytnie dla autora wyraził, albo li też przynajmniej w piśmie jakim czasowem, a przez naszych tutaj powszechniej czytaniem, jak np. tenże »Przegląd«, lub »Dziennik literacki lwowski« albo »Gazeta W. Ks. Pozn.« umieścić zechciał; »Pamiętnik bowiem Religijno-moralny«, pismo zagraniczne, lubo tak ważne ze wszech względów zajmujący stanowisko, to przecież za mało jeszcze u nas, niestety! jest rozpowszechnionem, chociaż niem być wszakże powinno.

Nareszcie publiczne objawia się życzenie, aby każdy z duchownych pasterzy, czyli rządców kościołów, coś podobnego o swoim napisał kościele, ale tam tylko — samo się przez się rozumie — gdzie przy dostatecznych jedynie źródłach, jest co do napisania, a zwłaszcza w obecnym prawdziwie, że się tak już wyrażę, *Jasnie Oświeconym* czyli tak zwanym 19tym wieku, gdzie mamy, Bogu Najwyższemu i Pomocy Naukowej dzięki! tyle naukowo i to wszechstronnie wykształconych, a po obydwóch archidiecezyach spokojniutko sobie siedzących dusz pasterzy; tym bowiem tylko sposobem, uformowały się rys historyczny całej archidiecezyi ogólnej, przez szczególniej przykładane do tej ważnej budowy cegiełki, a w czem inne niemiecko-katolickie diecezye niejako nas wyprzedzają, o których zaś jak również i o nas tego jeszcze przecież powiedzieć nikt nie śmie: *Oleum et operam perdidere.* K. U.

Rozmaite wiadomości.

Książę Metternich przejeżdżał w d. 20. Sierpnia przez Frankfurt nad M. Staął w hotelu pod Rzymskim Cesarzem i oświadczył gospodarzowi jego że właśnie w d. 20. Sierpnia lat temu 80 stał w tym hotelu jako pięcioletni chłopiec, przybywszy doń w orszaku cesarza Józefa II.

— Piszą, że w Afganistanie wyleciało w powietrze 6000 pudów (96,000 kilogramów) prochu, i wielkie zrzuciło spustoszenia tak w ludziach jako też budynkach. Więści o tym wypadku okropnym krążyły na dniu 24. Sierpnia w Petersburgu.

— Dnia 7. Sierpnia, przeciągał gęsty rój motyli z okolicy Pragi czeskiej od północy ku południowi po nad Trnovan (w pobliżu Mnischka). Rój ten zajmował w szerokości przeszło 100 sążni, a przeciągał przeszło 20 minut; zatem musiała liczba motyli wynosić kilka milionów. Dniem przed tem widziano podobny rój w Wrocławiu, ale ciągnął od zachodu na wschód.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 1. Września 1858.

Żyto (wępel po 25 szefli) w początku z powodu obrachunków mało obrotu, później więcej pytano, niższe ceny, wypowiedziano 650 wępli; na Wrzesień Październik 40 $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ pl. i pien., na Październik Listopad 42— $\frac{1}{2}$ pl., $\frac{1}{2}$ list., na Listopad Grudzień 43— $\frac{1}{4}$ pl.

Okowita (beczka po 9600 Trallesa) przy znacznych wypowiedzeniach mały obrot, znów niżej płaci, wypowiedziano 300,000 kwart; na miejscu (bez beczki) 15 $\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{4}$ (z beczką) na Wrzesień 15 $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ —15 pl., $\frac{1}{4}$ list., na Październik 15 $\frac{1}{2}$ pl., na Listopad Grudzień 15 $\frac{3}{4}$ pl.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 1. Września.

Żyto 45 $\frac{1}{2}$ tal., na Wrzesień Październik 45 $\frac{1}{2}$ —44 $\frac{1}{4}$ tal., na Październik Listopad 46 $\frac{1}{2}$ —45 $\frac{3}{4}$ tal., na Listopad Grudzień 47—46 $\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj 49 do 48 $\frac{1}{2}$ tal.

Olej rzepiowy 15 $\frac{1}{2}$ tal., na Wrzesień Październik 15— $\frac{1}{8}$ tal., na Październik Listopad 15 $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień 15 $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj 15 $\frac{1}{2}$ tal.

Okowita bez beczki 18 $\frac{3}{4}$ tal., na Wrzesień Październik 18 $\frac{1}{2}$ —18 tal., na Październik Listopad 18 $\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień 18 $\frac{3}{4}$ — $\frac{5}{8}$ tal., na Kwiecień Maj 20— $\frac{7}{8}$ tal.

Szczecin, 1. Września.

Pszenica 62—78 tal., na Wrzesień Październik 70 $\frac{5}{8}$ —71 tal., na Październik Listopad 73 tal., na wiosnę 75 tal.

Żyto 43 tal., na Wrzesień Październik 43 $\frac{1}{2}$ tal., na wiosnę 48 $\frac{1}{2}$ tal.

Olej rzepiowy 15 tal., na Wrzesień Październik 14 $\frac{5}{8}$ tal.

Okowita 19 $\frac{1}{2}$ proc., na Wrzesień Październik 19 $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$ proc., na wiosnę 18 proc.

Przybyli do Poznania 2. Września.

BAZAR: Maryański z Popowic, Maryański z Monasteru, Bakowicz z Konina, Rekowski z Koszut, Skoraszewski z Wysoki.

HOTEL RZYMSKI BUSCH: Dobrzycki z Baborowa, Kowalski z Gniezna, Salomon z Berlina, Wirth z Łopienka, Maussner i Ruttger z Berlina, Warendorp z Parzyża, Bondis z Hemburga, Getzel z Leszna, Homayer z Wolgast.

HOTEL DREZDEŃSKI MYLIUSA: Czarnecki z Pakosławia, Chłapowski z Bonikowa, Kęszycka z Błociszewa, Taczanowska z Czeplewa, Dziadek z Sremu, v. Thiesen z Ryczyna, Fischer z Wschowy, Witkowski, Abelsdorff i Rosenthal z Berlina, Popper z Krefeld, Lust z Norymberga.

HOTEL DU NORD: hr. Kwilecki z Oporowa, Chłapowski z Gacyna, Łaszczyński z Grabowa, Petzold z Dobrojewy, Meissner z Grabowa.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: v. Dyhern z Nakła, prob. Pawłowski z Bytnia, Freygang z Podarzewa, Peiser z Gniezna, Kuttner z Wrześni, Witkowski z Pyzdr.

POD CZARNYM ORŁEM: Ködtlitz z Koronowa, Szulczewska z Boguniewa, Jezierski z Murzynowa, Ciechowski z Rogoźna.

HOTEL PARYŻKI: Trampeyński z Szczepankowa, Reich z Borowic, Vollmar z Piły, Meissner z Niemierzyce.

HOTEL WIEDENSKI: Schlieff z Guben.

POD KORONĄ: Pinner i Borchardt z Pniew, Sachs z Wschowy, Eckmann, Sternberg i Landsberg z Rawicza.

POD TRZEMA LILIAMI: Zielke z Słupi.

POD WIELKIM DĘBEM: Pohl z Wilhelmshofu.

HOTEL KRUGA: Findeklec z Wschowy, Jasrick z Peitra i Kühn z Klemziga.
EICHENER BORN: Kurowski z Środy i Sock z Jarocina.

HOTEL WROCŁAWSKI: Drögsler z Xiąża i Emanueli z Włoch.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Dr. Flies z Berlina, Szeroka ulica Nr. 22.

Śp. Wawrzyniec Prusiewicz rostał się tu z tym światem w dniu 1. Września po południu o godz. 14. Żył lat 82. Pogrzeb odbędzie się w sobotę o godz. 3 wieczorem. O czym donoszą krewnym i znajomym pogrążone w ciężkim smutku dzieci pozostałe.
 Poznań, dnia 1. Września 1858.

Księgarnia N. Kamińskiego i Spółki w Poznaniu odebrała i poleca:

Wolne żarty, swistki humorystyczno-artystyczne, zebrane przez bocianów polskich. Serya Tal. Sgr. II. Cena 2 15
 Syrokomla, Wiejszy politycy. Komedya w 3ch aktach wierszem. Cena 1 5
 Rejten, »Tak było u nas.« Powieść z rekopismu pana Wady. Cena 1 20
 Nasze dzieci. Powieść przez autora »Kłopotów starego komendanta. 2 tomy. Cena 2 25
 Drobiazgi powieściowe przez tegoż. 2 tomy 2 25
 Dziecię niedoli, dziecię próżności, 2 tomy 2 7½
 Listy Cześnikiewicza do Marszałka. Cena 1 20
 Hugonoci, opera w 5ciu aktach. Cena ... — 12½
 Dłużniowski W., Paweł Łódzia Kubowicz i Scholastyk i Szewc. Dwie gawędy przez W. Dłużniowskiego. Cena — 10
 Zbiorek wierszy i wierszyków Wiktora Dłużniowskiego. Cena — 25
 Kalejdoskop życia przez Jana z nad Berezyny. Cena 1 —
 Ludzie prości, szkic obyczajowy przez J. Laskarysa. Cena — 25
 Źródło wiadomości przez starego przyjaciela dzieci. Cena — 25
 Obrazki dla dzieci, zdjęte z rzeczywistości, skreślone przez Z. Scistowską, z 4 rycinami. Cena 1 —

OBWIESZCZENIE

dotyczące szkoły średniej w Poznaniu.
 Miejska szkoła średnia dla chłopców wstąpi w życie z dniem 7. Października r. b.

Mieliśmy na celu, urządzić nowy zakład szkoły tak, aby doznanej potrzebie odpowiedział w każdym względzie.

Szkoła średnia obejmuje naukę od 6 do 14 i 15 roku życia i otworzy się 6 klassami.

Aby chłopcy zupełnie korzystać mogli w przyszłości ze zakładu, potrzeba, żeby w szkole średniej i elementarne nauki pobierali.

Ponieważ służy do celu, udzielać pierwszą naukę dzieciom w ojczystym języku, urządzone będą dla najniższego stopnia odosobnione klasy równe dla niemieckich i polskich dzieci.

PRZEDMIOTY NAUKOWE.

A. W klassach elementarnych.

Religia, (ewangelicka i katolicka), czytanie, pisanie, po niemiecku, po polsku, rachunki, śpiew.

B. W wyższych klassach.

Religia, (ewangelicka i katolicka), po niemiecku, po polsku, po francuzku, rachunki, matematyka, geografia, historia, historia naturalna, fizyka, rysunki, kaligrafia, śpiew, turnieje.

Na Rektora szkoły średniej powołano tutajszego nauczyciela gimnazjalnego, Hielscher.

Lokalem zakładu jest dom szkolny przy ulicy Wszystkich Świętych.

Szkolne wynosi kwartalnie z góry 2 Tal., i 6 Sgr. za turnieje i bibliotekę.

Wpisowe czyni 15 Sgr.

Oplaty te wpływają do kasy kamlaryjnej.

Życzeniem jest, aby zameldowania uczniów nie opóźniono, i dla tego wzywamy rodziców i opiekunów, którzy swych synów lub pupilów oddać zechcą do szkoły średniej,

aby przedstawili ich do dnia 15. Września r. b. Rektorowi szkoły, którego od 1. Września r. b. zastaną w środę i w sobotę pomiędzy 2. i 4. godziną w szkolnym domu przy ulicy Wszystkich Świętych po prawej stronie na parterze.

Poznań, dnia 26. Sierpnia 1858.

Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Dobra rycerskie Slaboszewko, do Franciszka Teodora Dytrycha Gensichen należące, przez landszafę oszacowane na 78,332 Tal. 1 Sgr. 8 Fen. wedle taxy, mogącej być przejranej wraz

z wykazem hipotecznym i warunkami w Rejestrze, mają być

dnia 4. Października 1858. przed południem o godzinie 11tej

w miejscu posiedzeń zwykłych sądowych sprzedane.

Wierzyciele, którzy względem pretensyi realnej, z księgi hipotecznej się niewykazującej, zaspokojenia z summy kupna szukają, niechaj się z pretensją swoją w Sądzie podpisanym zgłoszą.

Niewiadomy z pobytu wierzyciel Konstanty Leonhard zapożywa się niniejszem publicznie. Trzemeszno, dnia 1. Marca 1858.

Królewski Sąd powiatowy. Wydział I.

OBWIESZCZENIE

W wydziale podpisaney Kommissyi toczą się:

A. okupienia rent i ciężarów realnych, oraz regulacye według ustaw z dnia 2. Marca 1850 w następujących miejscach:

a. w powiecie Odolanowskim:

w Młyniku,

b. w powiecie Bukoskim:

na przedmieściu Schwan w Lwówku,

c. w powiecie Krotoszyńskim:

1) w Baszkowie oddawania siana tamecznej plebanii, 2) w mieście Krotoszynie, gruntów fiskusa wojskowego, 3) w Orpiszewie, 4) w Różempolu, 5) w Lutyni, utrzymywania grobli, mostu i przepływu mlyna Rudy, 6) w Swinkowie, 7) w Tomicach, uregulowanie chałupników,

d. w powiecie Wyrzyskim:

w Sucharach,

e. w powiecie Wągrowieckim:

w Chojnie, także podział wspólności.

Dalej toczą się:

B. podziały wspólności, separacye, okupienia praw do drzewa i do pastwiska według regulaminu podziału wspólności z dnia 7. Czerwca 1821 w następujących miejscach:

a. w powiecie Odolanowskim:

1) w Sulmierzycach, ograniczenie praw do drzewa tamecznej plebanii katolickiej, 2) w Sulmierzycach, fixacya prawa do drzewa, służącego plebanii tamecznej,

b. w powiecie Babimostkim:

w Głodnie,

c. w powiecie Chodzieskim:

w Mirosławiu, prawa pastwiska na tak zwanym Raumbuschu,

d. w powiecie Czarnkowskim:

w Biale,

e. w powiecie Obornickim:

w Bukowcu,

f. w powiecie Wyrzyskim:

w Pieśni młyń, wynagrodzenie za pastwisko,

g. w powiecie Średzkim:

w Zdychowicach.

Wszystkich niewiadomych może interessentów tych spraw, wzywa niniejszem podpisana Kommissya, ażeby się dla dopilnowania praw swoich w terminie na

dzień 9. Października r. b.

wyznaczonym, przed południem o godzinie 11tej w izbie instrukcyjnej Kommissyi u Pana Biefel, Radcy Rejencyjnego zgłosili; w przeciwnym bowiem razie na sprawach tych, nawet chociażby pokrzywdzonymi byli, zaprzestać muszą i z żadnymi excepcjami słuchani już niebędą.

Poznań, dnia 9. Sierpnia 1858.

Królewska Kommissya Generalna w Wielkiem Księstwie Poznańskim.

Nauczyciela będącego w stanie udzielania lekcyi w języku łacińskim, greckim, francuzkim, polskim i niemieckim wskaże księgarnia Pana Kamińskiego w Bazarze.

Guwerner, grający dobrze na fortepianie, mówiący dobrze po francuzku i po polsku, znajdzie miejsce od 1. Października r. b. w Król. Polskiem, za roczną pensją 2000 Złt. pol. Bliższą wiadomość udziela kupiec **T. J. Zielke w Kościanie.**

Bilety wizytowe, Adressy, Rachunki, Etykiety, Formularze, Tabele i wszelkie gatunki Rejestrów gospodarczych i leśnych, wykonywa Litografia Jana F. Martina, pierw W. Hebanowski, ulica Wilhelmska Nr. 26. (Hotel Bawarski).

Walne zebranie Towarzystwa Naukowej Pomocy w powiecie Pleszewskim odbędzie się dnia 6go Września r. b. o godz. 2ej po południu na probostwie w Pleszewie, na które saprasza się wszystkich członków a mianowicie kolektorów.

Komitet Naukowej Pomocy.

Posiedzenie pierwsze po wakacjach wydziału nauk historycznych i moralnych Tow. przyj. nauk poznańskiego odbędzie się w Poniedziałek, dnia 6. Września r. b., o godzinie 6ej z wieczora, w lokalu Tow.; wydziału zaś nauk przyrodzonych w Poniedziałek następny, dnia 13. Września, o tejże porze. Poznań, dnia 1. Września 1858.

Pracownia moja fotograficzna przy placu Wilhelmskim Nr. 6. dziennie od 9—12. i od 3—6 jest otwartą.

E. Trampczyński.

Dobrze wypróbowane dubeltówki.

Skład mój dubeltówek, pistoletów, rewolwerów, torb myśliwskich, woreczków do strótu, rogów do prochu i t. p. polecam po umiarkowanych cenach i ręczę za ich dobroć. Także starą broń przyjmuję w obrachunkach przy kupnie.

A. Hoffmann, puszkarz.

w Poznaniu przy Wrocławskiej ulicy 22.

Dom **Gasawy** pod Szamotułami poleca na sprzedaż pszenicę Proboszczowską do siewu.

Żyto proboszczowskie do siewu,

Makę z kości,

Guano peruwiańskie,

Machiny gospodarskie,

Smolę z węgla kamiennego i Cement.

jako też

Thuszcz Belgijski do wozów

polecają **Helwich & Drogand.**

Leszno w Wrześniu 1858.

Lampy zwane Moderateur

wszystkie inne reparuje z całą dokładnością

H. Klug, Fryderykowska ulica 33.

Mój nowo założony tutaj w miejscu przy Rynku Nr. 59. w dawniejszym handlu wina Zupańskiego,

Skład ubiorów męzkich

polecam Wysokiej Szlachcie i Szanownej publiczności do łaskawego uwzględnienia.

Herrmann Posner, w Rynku 59.

Przy **Półwiejskiej ulicy Nr. 30.**

jest pomieszkanie składające się z pięciu pokoi i przy należności od 1. Października r. b. do wynajęcia.

Kucharka praktyczna szuka miejsca od 1. Października. Bliższa wiadomość: przy Wilhelmskim placu pod Nr. 14.

F. N.

Poszukiwanie ucznia.

Syn zacnych rodziców ze stosownym szkolnym przygotowaniem, może być niebawnie lub od Św. Michała przyjętym za ucznia u

puszkarza **A. Hoffmanna,**

w Poznaniu, przy Wrocławskiej ulicy 22.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 1. Września 1858	Sto-pa pCt.	Na pr. kurant	
		papierami.	gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna . . .	4½	101	—
dito . . .	4½	101½	—
dito z roku 1856. . .	4½	101½	—
dito z roku 1853. . .	4	—	95½
Oblig. długu skarbowego . . .	3½	—	85½
dito Marchii Elektoralfnej i Nowej. . .	3½	—	84
dito miasta Berlina . . .	4½	101½	—
dito . . .	3½	83½	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej . . .	3½	86	—
dito Prus Wschodnich . . .	3½	—	83½
dito Pomorskie . . .	3½	85½	—
dito . . .	4½	—	—
dito W. X. Poznańskiego . . .	4	—	99½
dito W. X. Pozn. (nowe). . .	3½	—	88
dito Śląskie . . .	3½	—	87
dito Prus Zachodnich . . .	3½	82½	—
Bilety rentowe Poznańskie . . .	4	—	92½
Louisdory . . .	—	—	109½
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Poznańsk. . .	3½	90½	—